

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

P8_TA(2015)0062

2013. gada ziņojums par ES finansiālo interešu aizsardzību — cīņa pret krāpšanu**Eiropas Parlamenta 2015. gada 11. marta rezolūcija par 2013. gada ziņojumu par ES finansiālo interešu aizsardzību — cīņa pret krāpšanu (2014/2155(INI))**

(2016/C 316/04)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 325. panta 5. punktu,
- ņemot vērā rezolūcijas par iepriekšējiem Komisijas un Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (OLAF) gada ziņojumiem,
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 17. jūlija ziņojumu “Eiropas Savienības finansiālo interešu aizsardzība — Cīņa pret krāpšanu. 2013. gada ziņojums” (COM(2014)0474) un pievienotos dienesta darba dokumentus (SWD(2014)0243, SWD(2014)0244, SWD(2014)0245, SWD(2014)0246, SWD(2014)0247 un SWD(2014)0248),
- ņemot vērā OLAF 2013. gada ziņojumu,
- ņemot vērā OLAF Uzraudzības komitejas darbības ziņojumu: 2013. gada februāris – 2014. gada janvāris,
- ņemot vērā Revīzijas palātas gada pārskatu par budžeta izpildi 2013. finanšu gadā, ar iestāžu atbildēm,
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 29. septembra paziņojumu “ES budžeta aizsardzība līdz 2013. gada beigām” (COM(2014)0618),
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 3. februāra ziņojumu “ES pretkorupcijas ziņojums” (COM(2014)0038),
- ņemot vērā Eurobarometra Īpašo ziņojumu Nr. 397 par korupciju,
- ņemot vērā Komisijas ziņojumus par PVN iztrūkumu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 26. februāra Regulu (ES) Nr. 250/2014, ar ko izveido programmu darbību veicināšanai Eiropas Savienības finanšu interešu aizsardzības jomā (programma “Hercule III”) un atceļ Lēmumu Nr. 804/2004/EK ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2013. gada 17. jūlija priekšlikumu Padomes regulai par Eiropas Prokuratūras izveidi (COM(2013)0534),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. septembra Regulu (ES, Euratom) Nr. 883/2013 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (Euratom) Nr. 1074/1999 ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 11. jūlija priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par cīņu pret krāpšanu, kas skar Savienības finanšu intereses, izmantojot krimināltiesības (COM(2012)0363),

⁽¹⁾ OV L 84, 20.3.2014., 6. lpp.⁽²⁾ OV L 248, 18.9.2013., 1. lpp.

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2011. gada 15. septembra rezolūciju par ES centieniem korupcijas apkarošanā ⁽²⁾, 2010. gada 18. maija deklarāciju par Eiropas Savienības centieniem korupcijas apkarošanā ⁽³⁾ un Komisijas 2011. gada 6. jūnija paziņojumu “Korupcijas apkarošana Eiropas Savienībā” (COM(2011)0308),
 - ņemot vērā Padomes 1995. gada 18. decembra Regulu (EK, Euratom) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Pretkorupcijas konvenciju,
 - ņemot vērā Eiropas Padomes Civiltiesību pretkorupcijas konvenciju un Krimināltiesību pretkorupcijas konvenciju;
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Budžeta kontroles komitejas ziņojumu un Reģionālās attīstības un Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas atzinumus (A8-0024/2015),
- A. tā kā no ES budžeta, kurā katra dalībvalsts saskaņā ar kopīgiem objektīviem kritērijiem sniedz samērīgu ieguldījumu, tiek atbalstīta Savienības politikas nostādņu īstenošana un tas apliecina vienotību un kalpo par instrumentu Eiropas integrācijas veicināšanai;
- B. tā kā ES finanšu interešu un pareizas finanšu pārvaldības principa ievērošanai būtu jānodrošina, ka budžeta ieņēmumi un izdevumi veicina ES prioritāšu un mērķu sasniegšanu, kā arī iedzīvotāju uzticības palielināšanu, stiprinot viņu pārliecību, ka viņu nauda tiek izlietota pārredzami, pilnībā ievērojot ES mērķus un politiku, un atbilstīgi ES iedzīvotāju interesēm;
- C. tā kā dalībvalstu tiesisko un administratīvo sistēmu daudzveidība rada sarežģītus apstākļus pārkāpumu novēršanai un krāpšanas apkarošanai, savukārt jebkurš nepareizs ES līdzekļu izmantojums rada ne tikai individuālus zaudējumus, bet arī zaudējumus visai sabiedrībai un kaitē katras dalībvalsts un visas Savienības interesēm;
- D. tā kā nolūkā uzlabot jau esošos normatīvos aktus, piemēram, Konvenciju par Eiropas Kopienu finansiālo interešu aizsardzību (*PIF* konvencija), attiecībā uz cīņu pret krāpšanu, korupciju, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un citām nelikumīgām darbībām, kas apdraud Savienības finansiālās intereses, Komisija ir iesniegusi divus priekšlikumus instrumentiem krimināltiesību jomā — *PIF* direktīvai un regulai par Eiropas Prokuratūras izveidi (*EPPO* regulai) — ar mērķi nodrošināt efektīvāku izmeklēšanu un labāk aizsargāt nodokļu maksātāju naudu visā brīvības, drošības un tiesiskuma telpā Eiropā;
- E. tā kā cīņai pret krāpšanu, korupciju un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu Savienībā jābūt Kopienas iestāžu politiskās rīcības prioritātei un tā kā tādēļ dalībvalstu policijas un tiesu iestāžu sadarbībai ir būtiska nozīme,

I. Ar krāpšanu nesaistītu un krāpniecisku pārkāpumu konstatēšana un ziņošana par tiem

1. ņem vērā Komisijas ziņojumu “Eiropas Savienības finansiālo interešu aizsardzība — Cīņa pret krāpšanu. 2013. gada ziņojums” (Komisijas gada ziņojums); atzinīgi vērtē plašu tādu juridisko un administratīvo pasākumu klāstu, kurus Komisija veikusi kopš 2011. gada, tādējādi veidojot jaunu vidi, lai vēl vairāk uzlabotu Savienības finansiālo interešu aizsardzības politiku; uzsver, ka pašreizējā cīņa pret krāpšanu nesniedz pietiekamus rezultātus nevis tādēļ, ka nav regulējuma, bet gan tādēļ, ka tā īstenošanas līmenis nav apmierinošs; prasa, lai Komisijai nākamajā ziņojumā savlaicīgāk reaģētu uz Parlamenta prasībām tā iepriekšējos *PIF* gada ziņojumos;

⁽¹⁾ OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 51 E, 22.2.2013., 121. lpp.

⁽³⁾ OV C 161 E, 31.5.2011., 62. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 312, 23.12.1995., 1. lpp.

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

2. atgādina, ka saistībā ar dalībvalstu pašreizējām ekonomiskajām grūtībām un nepietiekamajiem ES budžeta līdzekļiem Eiropas Savienības finansiālo interešu aizsardzība ir īpaši svarīga; uzsver, ka ES līdzekļi ir jāpārvalda pienācīgi un jāizlieto pēc iespējas efektīvāk;

3. norāda, ka 2013. gadā kopumā Komisijai tika ziņots par 15 779 pārkāpumiem, no kuriem 14 170 nebija saistīti ar krāpšanu, bet 1609 bija krāpnieciski pārkāpumi par kopējo summu aptuveni EUR 2,14 miljardu apmērā, no kuriem aptuveni EUR 1,76 miljardi bija saistīti ar izdevumiem, kas veidoja 1,34 % no visiem maksājumiem, bet atlikušie EUR 380 miljoni veidoja 1,86 % no visiem iekasētajiem tradicionālajiem pašu resursiem (TPR);

4. norāda — lai gan to ar krāpšanu nesaistīto pārkāpumu kopējā finansiālā ietekme, par kuriem tika ziņots 2013. gadā, samazinājās līdz aptuveni EUR 1,84 miljardiem, kas ir par 38 % mazāk nekā 2012. gadā, šādu reģistrēto pārkāpumu skaits pieauga par 16 %, salīdzinot ar iepriekšējo gadu; turklāt norāda, ka krāpniecisko pārkāpumu skaits, par kuriem tika ziņots 2013. gadā, palielinājās par veseliem 30 %, salīdzinot ar 2012. gadu, savukārt šo pārkāpumu finansiālā ietekme, kas skāra EUR 309 miljonus ES finansējuma, samazinājās par 21 %;

5. norāda, ka, pateicoties jaunai informācijai, kas kļuva pieejama sakarā ar būtiskām izmaiņām attiecībā uz to, kā dalībvalstis un Komisija ziņo par pārkāpumiem, Komisijas 2013. gada ziņojumā ir mainīts akcents no vispārīga rakstura pārkāpumiem uz tiem, par kuriem ziņots kā par krāpnieciskiem; aicina Komisiju saglabāt šo pieeju nākamajā gada ziņojumā par ES finansiālo interešu aizsardzību — cīņa pret krāpšanu; īpaši mudina Komisiju tomēr turpināt palielināt informācijas pieejamību un uzlabot ar krāpšanu nesaistīto pārkāpumu jomas, veidu un ietekmes analīzi, ņemot vērā šo pārkāpumu ievērojamo skaitu un ar tiem saistīto negatīvo finansiālo ietekmi, kas nelabvēlīgi skar ES finansiālās intereses;

6. uzsver, ka saskaņā ar Līgumu par Eiropas Savienības darbību gan Komisijas, gan dalībvalstu pienākums ir darīt visu iespējamo, lai apkarotu krāpšanu, korupciju un jebkādas citas nelikumīgas darbības, kas negatīvi ietekmē Savienības finansiālās intereses; norāda, ka ir svarīgi īstenot ciešu sadarbību un koordināciju starp Komisiju un dalībvalstīm, lai efektīvi aizsargātu Savienības finansiālās intereses, un tādēļ ir ārkārtīgi svarīgi par prioritāti noteikt šādas sadarbības un koordinācijas stiprināšanu un to efektivitātes maksimālu veicināšanu; norāda, ka par Savienības finansiālo interešu aizsardzību ir vienlīdz jā rūpējas gan resursu, gan izdevumu sadaļā;

7. norāda, ka vispārējās tendences iespējamo krāpniecisku pārkāpumu atklāšanā un ziņošanā par tiem pēdējos piecos gados liecina par nelielu samazinājumu, savukārt to pārkāpumu skaits, par kuriem nav ziņots kā par krāpnieciskiem, ir pakāpeniski palielinājies; prasa, lai Komisija sīkāk izpētītu galvenos šī pieauguma iemeslus un veiktu analīzi, kurā rastu atbildi uz jautājumu par to, vai šāda tendence ir vērojama tādēļ, ka ir mainījusies pārkāpumu gadījumu atklāšana vai tas, kā dalībvalstis klasificē gadījumus;

8. pauž pārliecību, ka PIF direktīvā paredzētie krimināltiesību instrumenti būs efektīvi tikai tad, ja tajos būs skaidri definēti noziegumi finansiālo interešu aizsardzības jomā, minimālais un maksimālais brīvības atņemšanas sods, kas piemērojams visās iesaistītajās dalībvalstīs, kā arī noilguma noteikumu minimums un tas, vai attiecīgie noteikumi visās dalībvalstīs turpmāk tiks īstenoti efektīvi un vienādi;

Ieņēmumi — pašu resursi

9. atzinīgi vērtē to, ka 98 % TPR tiek iekasēti bez īpašām problēmām un reģistrētie krāpnieciskie pārkāpumi veido 0,29 % no kopējās konstatētās TPR summas (EUR 61 miljona apmērā), savukārt ar krāpšanu nesaistītie pārkāpumi veido 1,57 % no TPR (EUR 327,4 miljonu apmērā); norāda, ka 2013. gadā konstatētie krāpšanas un pārkāpumu gadījumi radīja zaudējumus EUR 380 miljonu apmērā, no kuriem dalībvalstis kopumā atguva EUR 234 miljonus; jo īpaši ņem vērā to, ka šis ar TPR saistītais atgūšanas īpatsvars 62 % apmērā 2013. gadā ir uzskatāms par līdz šim labāko rezultātu pēdējo desmit gadu laikā;

10. pauž bažas par to, ka 2013. gadā lielākā daļa OWNRES datubāzē konstatēto summu ES 28 dalībvalstīs bija saistītas ar muitas procedūru "laišana brīvā apgrozībā" gan attiecībā uz krāpnieciskiem gadījumiem (93 %), gan pārkāpumiem (87 %); aicina Komisiju veikt atbilstīgus pasākumus, kuru mērķis ir uzlabot muitas procedūru "laišana brīvā apgrozībā", lai to mazāk ietekmētu krāpšanas un pārkāpumu gadījumi;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

11. pauž bažas par to, ka 2013. gadā OWNRES datu bāzē ar krāpšanas gadījumiem saistīto līdzekļu atgūšanas īpatsvars bija tikai 23,74 %, kas ir zemāks par vidējo līmeni, proti, 33,5 % 2008.–2012. gada laikposmā; norāda, ka attiecībā uz krāpšanas gadījumiem, par kuriem ziņots 2013. gadā, līdzekļu atgūšanas īpatsvars ir 67,9 %; vispārīgi uzsver dalībvalstu iestāžu un Komisijas dienestu atbildību attiecībā uz nepamatoti izmaksāto summu atgūšanu un aicina tos pienācīgi veikt šo pienākumu un ievērojami palielināt ar krāpšanas gadījumiem saistīto līdzekļu atgūšanas īpatsvaru, kura līmenis kopumā ir ļoti zems, salīdzinot ar atgūšanas īpatsvaru ar krāpšanu nesaistīto pārkāpumu gadījumos;

12. atzinīgi vērtē to, ka Eiropas Savienība 2013. gadā parakstīja ANO Protokolu par tabakas izstrādājumu nelikumīgas tirdzniecības novēršanu; ņem vērā, ka 15 dalībvalstis ir parakstījušas minēto protokolu, bet ka pašlaik tikai Austrija to ir ratificējusi; tādēļ aicina pārējās dalībvalstis pēc iespējas ātrāk pabeigt savu ratifikācijas procesu;

13. uzsver, ka ar lieliem nodokļiem apliekamu preču kontrabanda rada būtiskus ES un dalībvalstu budžeta ieņēmumu zaudējumus un ka tiešais muitas ieņēmumu zaudējums tikai cigarešu kontrabandas dēļ gada laikā tiek lēsts vairāk nekā EUR 10 miljardu apmērā; turklāt vērš uzmanību uz viltoto preču kontrabandu, kas kaitē gan dalībvalstu nodokļu iestādēm, gan ES uzņēmumiem;

14. norāda uz pašreizējo darbu nacionālā kopienākuma (NKI) datu uzlabošanas jomā un uz jautājumiem, kas aktualizēti Eiropas Revīzijas palātas Īpašajā ziņojumā Nr. 11/2013, kurā prasīts īsākā laikā un rūpīgāk pārbaudīt NKI rādītājus un uzlabot ziņošanu un koordinēšanu rezultātu jomā, lai arvien vairāk varētu paļauties uz NKI sistēmas sniegumu ES ienākumu aprēķināšanā;

15. norāda, ka ēnu ekonomikas iekļaušanai nacionālajos kontos vajadzētu veicināt pilnīgāku un uzticamāku NKI datu sniegšanu, un aicina Komisiju un Eurostat padziļināt sadarbību ar valstu statistikas iestādēm, lai nodrošinātu, ka visās dalībvalstīs šo jautājumu izskata saskaņoti un salīdzināmi, izmantojot visjaunāko informāciju;

16. uzsver, ka daudzās dalībvalstīs ir pastāvīgi augsts PVN iztrūkums, kas saistīts ar krāpšanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas PVN jomā; uzsver, ka Komisija ir pilnvarota kontrolēt un uzraudzīt dalībvalstu veiktos pasākumus; tādēļ aicina Komisiju pilnībā izmantot savas pilnvaras, lai palīdzētu dalībvalstīm cīņā pret krāpšanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas PVN jomā;

17. turklāt norāda, ka 2013. gadā dalībvalstīs tika reģistrēti 133 cigarešu kontrabandas gadījumi, ar kuriem saistītie TPR tiek lēsti EUR 7 miljonu apmērā; uzsver, ka šī tendence liecina par krasu samazinājumu, salīdzinot ar 2012. gadu, kad tika ziņots par 224 gadījumiem par summu aptuveni EUR 25 miljonu apmērā; pauž nopietnas bažas par to, ka Dānija, Igaunija, Spānija, Francija, Kipra, Luksemburga, Portugāle, Slovēnija, Slovākija un Zviedrija 2013. gadā nav ziņojusi Komisijai par cigarešu kontrabandas gadījumiem, un apšauba ziņošanas procesa efektivitāti minētajās valstīs; neatlaidīgi prasa, lai visas dalībvalstis precīzi un savlaicīgi ziņotu Komisijai par kontrabandas un viltošanas gadījumiem un tādējādi varētu uzlabot negatīvi ietekmēto TPR aplēses;

18. norāda, ka Komisija publicēs pētījumu par iespēju izstrādāt tabakas izstrādājumu izsekošanas un identificēšanas sistēmu; uzsver, ka tas ir nozīmīgs solis kontrabandas apkarošanā; prasa Komisijai izstrādāt un īstenot atvērtu un konkurētspējīgu izsekošanas un identificēšanas sistēmu tā, lai sistēmas struktūra un tās īstenošanas veids nesniegtu priekšrocības vienam vai tikai dažiem risinājumu sniedzējiem;

Akcīzes preču aprites un kontroles sistēma

19. atgādina, ka:

— Parlaments 2014. gada 3. aprīļa rezolūcijā par 2012. gada ziņojumu par ES finansiālo interešu aizsardzību ⁽¹⁾ norādīja, ka tiesībaizsardzības iestādes ir konstatējušas, ka palielinās akcīzes preču aprites un kontroles sistēmas (EMCS) ļaunprātīga izmantošana, ko veic noziedzīgi grupējumi, un ka trūkst pārbaužu dabā attiecībā uz precēm, kas tiek transportētas saskaņā ar EMCS;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0338.

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

- Komisijai nākamajā 2014. gada ziņojumā par Savienības finanšu interešu aizsardzību būtu jāsniedz Parlamentam jaunākā informācija par pasākumiem, kas veikti, lai palielinātu fiziskās pārbaudes;
- ir jānosaka stingrākas prasības EMCS piekļuves tiesību saņemšanai, pirms tirdzniecības iekļaujot visaptverošu atbilstības vēsturi, lai uzņēmējiem varētu piešķirt "pilnvarota komersanta" ("uzticama uzņēmēja") statusu un lai vienīgi šie uzņēmēji varētu tieši darboties EMCS;
- Parlaments ir prasījis Komisijai iesniegt rezultātus par pašreizējo izpēti attiecībā uz nepieciešamību grozīt Direktīvu 2008/118/EK;
- dalībvalstīm ir jāveic stabilākas un visaptverošākas pārbaudes par personām un uzņēmumiem, kas piesakās reģistram;
- Komisijai būtu jāsniedz skaidrojumi par pasākumiem, kuri veikti attiecībā uz sadarbības uzlabošanu ar nodokļu iestādēm, ņemot vērā, ka preces var viegli deklarēt nepareizi, lai izvairītos no akcīzes nodokļu maksāšanas;
- termiņi, kas paredzēti akcīzes preču aprītei starp sertificētām noliktavām, ir neatbilstoši gari, un tādēļ šādu termiņu dēļ vienā un tajā pašā deklarācijā ir iespējamas vairākkārtējas darbības un novirzes, pirms piegādes datums ir ievadīts sistēmā; tādēļ atgādina savu prasību par to, lai preču sūtītājs par izmaiņām nekavējoties informētu deklarētā galamērķa un jaunā galamērķa dalībvalsts kompetento iestādi;
- Parlaments ir prasījis, lai maksimāli pieļaujamais laiks ziņojuma iesniegšanai par akcīzes preču saņemšanu būtu viena darbdiena un turklāt lai katra pārvadājuma ceļā pavadīto laiku aprēķinātu un noteiktu saskaņā ar izmantotā transportlīdzekļa veidu un attālumu starp nosūtīšanas un galamērķa vietu; prasa Komisijai informēt Parlamentu, tiklīdz minētās prasības tiks izpildītas;
- nepieciešamās garantijas muitas noliktavu izveidei ir pārāk zemas salīdzinājumā ar akcīzes preču vērtību un ka tādēļ Parlaments aicināja Komisiju noteikt mainīgo lielumu atkarībā no preču veida un faktiskā tirdzniecības apjoma; prasa Komisijai informēt Parlamentu, tiklīdz minētās prasības tiks izpildītas;
- Parlaments pauž bažas, ka dalībvalstis ir ieviesušas savas EMCS sistēmas saskaņā ar Komisijas plaši definētām prasībām; atkārtoti aicina Komisiju uzņemties iniciatīvu un ieviest vienotāku sistēmu visā ES;

Izdevumi

20. vērš uzmanību uz to, ka satraucoši augstā līmenī, proti, par 76 %, ir pieaudzis to pārkāpumu skaits saistībā ar ES izdevumiem, par kuriem tiek ziņots kā par krāpnieciskiem, un mudina kompetentās iestādes veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai turpmākajos gados novērstu šādu negatīvu tendenci;

21. pauž bažas par to, ka lauksaimniecības nozarē 2013. gadā salīdzinājumā ar 2012. gadu ir ievērojami palielinājies kopējais pārkāpumu skaits un jo īpaši — krāpniecisku darbību skaits; norāda, ka 2013. gadā attiecībā uz pārkāpumiem parādījās jauna ievērojama tendence saistībā ar labumguvēju neatbilstību kvalitātes prasībām un tika ziņots par 51 krāpniecisku gadījumu; uzskata, ka saistībā ar šīm tendencēm ir jāveic mērķtiecīgi pasākumi, kuri vērsti uz to, lai, no vienas puses, izskaustu praksi, kas var radīt netīšus pārkāpumus, un, no otras puses, agresīvi vērstos pret koruptīvu un kriminālsodāmu rīcību;

22. atzīst, ka lauksaimniecības un lauku attīstības jomā dalībvalstis 2013. finanšu gadā no labumguvējiem atguva EUR 197 miljonus, lai gan tā paša finanšu gada beigās no labumguvējiem bija jāatgūst vēl EUR 1 318,3 miljoni, no kuriem EUR 1 097,1 miljons ir summa, kas vēl ir jāatmaksā ES budžetā saistībā ar 50/50 mehānisma piemērošanu; pauž bažas par to, ka Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF) līdzekļu atgūšana ir zem vispārējā vidējā līmeņa un ka līdz 2013. gada beigām pat pusē 2009. gadā konstatēto pārkāpumu gadījumu līdzekļi nebija atgūti;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

23. norāda uz būtisko atšķirību starp dalībvalstīm attiecībā uz to spēju atgūt summas, kas zaudētas saistībā ar konstatētajiem nelikumīgajiem maksājumiem KLP jomā, un mudina dalībvalstis, kuru atgūšanas īpatsvars ir zemāks par 33 %, būtiski uzlabot savus rezultātus 2015. gadā un turpmākajos gados;

24. ņem vērā, ka pēc 2013. gada kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) reformas dalībvalstīm ir lielākas elastīguma iespējas tās īstenošanā un jo īpaši dalībvalstis var to pielāgot savām spējām un prioritātēm reģionu un valsts līmenī, kā arī veikt pārvietojumus starp šīs politikas dažādajiem pīlāriem; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt to, lai šī elastīguma iespēju palielināšanās nenotiktu uz uzraudzības un novērtēšanas sistēmu rēķina; turklāt norāda, ka saistībā ar jauno KLP Komisija strādā pie vienkāršošanas programmas izstrādes; aicina Komisiju vienkāršošanas programmu pilnībā saskaņot ar DG AGRI krāpšanas apkarošanas stratēģiju un saglabāt līdzsvaru starp vienkāršošanu un ES līdzekļu pareizu pārvaldību, nodrošinot atbilstīgas pārbaudes;

25. pauž bažas arī par to, ka vidējais kavēšanās ilgums starp pārkāpuma izdarīšanu, tā konstatēšanu un — visbeidzot — ziņošanu par to Komisijai ir 6,3 gadi lauksaimniecības nozarē un 2,75 gadi citās nozarēs; atgādina, ka pēc pārkāpuma konstatēšanas tiek uzsāktas turpmākas procedūras (iekasēšanas rīkojumi, OLAF izmeklēšanas utt.); prasa, lai Komisija katrai politikas jomai noteiktu ar konstatēto pārkāpumu saistītās procedūras vidējo, minimālo un maksimālo ilgumu dalītajā pārvaldībā;

26. cer, ka ievērojamais to pārkāpumu pieauguma augstais līmenis zivsaimniecības jomā 2013. gadā (475 %), par kuriem tika ziņots, būs vērojams tikai vienu gadu sakarā ar novēloto programmu īstenošanu šajā nozarē un ka tam nevajadzētu kļūt par negatīvu tendenci, kas rada šaubas par ES zivsaimniecības politikas nozīmīgumu;

27. ar bažām norāda, ka kohēzijas politikas jomā paziņoto pārkāpumu skaits ir palielinājies par 15 %; tomēr norāda arī uz to, ka par 49 % samazinājušās summas ar krāpšanu nesaistītos gadījumos, un par 22 % — krāpšanas gadījumos;

28. norāda, ka 321 pārkāpums, par kuru ziņots kā par krāpniecisku, un 4672 pārkāpumi, par kuriem ziņots kā par pārkāpumiem, kas nav saistīti ar krāpšanu, skāra kohēzijas politiku; apzinās to, ka abās kategorijās ziņoto gadījumu skaits palielinājās par 15 % salīdzinājumā ar 2012. gadu un ka tāpat kā iepriekšējos gados lielākā daļa summu, kuras 2013. gadā skāra pārkāpumi (63 %), joprojām ir saistītas ar kohēzijas politiku; tomēr uzsver, ka abās kategorijās attiecīgās summas samazinājās, tika konstatēti pakāpeniski uzlabojumi, kuri balstīti uz iepriekšējo gadu pieredzi, un ka pirmo reizi kohēzijas politika nebija tā budžeta izdevumu joma, kurā konstatēts visaugstākais krāpniecisko pārkāpumu skaits;

29. tomēr pauž nožēlu, ka trūkst informācijas par atgūstamajiem apjomiem un atgūšanas īpatsvaru tieši saistībā ar 2013. finanšu gada kohēzijas politiku; aicina Komisiju nākamajā gada ziņojumā sniegt detalizētu informāciju šajā sakarībā;

30. norāda, ka saistībā ar izdevumiem centralizētajā pārvaldībā piecu gadu laikposmā līdzekļu atgūšanas īpatsvars attiecībā uz pārkāpumiem, par kuriem tiek ziņots kā par krāpnieciskiem, ir 54,4 %, savukārt attiecībā uz pārkāpumiem, kas nav saistīti ar krāpšanu, — 63,9 %; mudina Komisiju turpināt līdzekļu atgūšanas procesa uzlabošanu un panākt, lai tas tiktu īstenots savlaicīgāk;

31. aicina Komisiju uzņemties vispārēju atbildību par to līdzekļu atgūšanu, kas nelikumīgi izmaksāti no ES budžeta, kā arī noteikt vienādus ziņojumu sniegšanas principus visām dalībvalstīm, lai vāktu atbilstīgus, salīdzināmus un precīzus datus;

32. pauž bažas par to, ka attiecībā uz iekasēšanas rīkojumiem gadījumos, par kuriem paziņots 2009.–2013. gada laikposmā un kuri kvalificēti kā pārkāpumi (gan tie, par kuriem ziņots kā par krāpnieciskiem, gan tiem, par kuriem nav ziņots kā par krāpnieciskiem), vidējais kavēšanās ilgums starp pārkāpuma izdarīšanu un tā konstatēšanu ir 3,4 gadi — vairāk nekā pusē gadījumu (54 %) pārkāpumi tika konstatēti 4 gadu laikā pēc gada, kad pārkāpums tika izdarīts, savukārt attiecībā uz atlikušo daļu (46 %) kavēšanās ilgā no 4 līdz 13 gadiem; atgādina, ka pēc pārkāpuma konstatēšanas tiek uzsāktas turpmākas procedūras (iekasēšanas rīkojumi, OLAF izmeklēšanas utt.); prasa, lai Komisija noteiktu ar konstatēto pārkāpumu saistītās procedūras vidējo, minimālo un maksimālo ilgumu centralizētajā pārvaldībā;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

33. pauž gandarījumu par to, ka attiecībā uz Eiropas Sociālo fondu 2013. gadā to pārkāpumu skaits, par kuriem ziņots kā par krāpnieciskiem, bija par 40 % mazāks nekā 2009. un 2010. gadā un ka 2013. gads bija trešais gads pēc kārtas, kurā šī pozitīvā tendence saglabājās;

34. ar gandarījumu norāda, ka attiecībā uz 2007.–2013. gada plānošanas periodu, pateicoties administratīvajām pārbaudēm, pārbaudēm uz vietas un revīzijas darbībām, krāpniecisko pārkāpumu konstatēšanā tika sasniegts ievērojami augstāks līmenis, proti, 63 %, salīdzinot ar mazāk nekā 20 % iepriekšējā septiņu gadu laikposmā, lai gan 2013. gadā bija vērojams neliels samazinājums līdz 55 %;

35. ņem vērā, ka 2013. gadā Komisija slēdza 217 lietas par maksājumu pārtraukšanu kohēzijas politikas jomā un ka gada beigās 131 no tiem vēl joprojām nebija nokārtots, un to summa bija gandrīz EUR 1,977 miljoni; ņem vērā arī to, ka Komisija pieņēma 15 apturēšanas lēmumus 2013. gadā un divus 2014. gada janvārī;

36. ņem vērā, ka 2013. gadā saistībā ar pirmspievienošānās palīdzību (PAA) tika ziņots par 33 krāpnieciskiem pārkāpumiem par summu EUR 14,4 miljonu apmērā un ka minētie pārkāpumi galvenokārt ir saistīti ar Īpašo pirmspievienošānās programmu lauksaimniecības un lauku attīstībai (SAPARD); turklāt norāda, ka deviņi paziņotie krāpnieciskie pārkāpumi par summu EUR 1,2 miljonu apmērā bija saistīti ar pirmspievienošānās instrumentu (IPA); norāda, ka 2003.–2013. gadā ar PAA saistītais atgūšanas īpatsvars pārkāpumu un krāpšanas gadījumos sasniedza attiecīgi 37,36 % un 29,22 %; aicina Komisiju un IPA saņēmējvalstis veikt pasākumus, lai palielinātu ar IPA saistīto atgūšanas īpatsvaru;

37. prasa sniegt priekšlikumus par izdevumu programmu samazināšanu, jo īpaši, ja tās daļēji pārklājas, un vienmēr, kad tas ir iespējams, orientēt programmas uz dalībvalstīm, kurām visvairāk nepieciešams atbalsts, tādējādi ne visas programmas vienmēr sniegtu atbalstu visu dalībvalstu pasākumiem;

38. pauž bažas par to, ka vairākus EIB finansētos projektus ir skāruši korupcijas un krāpšanas gadījumi; uzskata, ka EIB 2013. gada 8. novembra dokuments, kurā noteikta EIB politika korupcijas, krāpšanas, slepenu vienošanos, spaidu, šķēršļu likšanas, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanai un izskaušanai, norāda uz to, ka vairākos EIB finansēto projektu īstenošanas gadījumos netiek īstenota pietiekama kontrole; pauž bažas par to, ka 2013. gadā EIB finansēja projektu Passante di Mestre par kopējo summu EUR 350 miljonu apmērā un ka, neraugoties uz to, ka šis projekts ir saistīts ar korupciju un krāpšanu un šajā sakarībā tika aizturētas vairākas iesaistītās personas, tā apsver iespēju no jauna piešķirt šim projektam finansējumu par papildu summu EUR 700 miljonu apmērā, izmantojot projektu obligācijas; tādēļ prasa, lai tad, ja krāpšana un korupcija ir pierādīta, EIB būtu pienākums apturēt un/vai bloķēt jebkādu paredzētu un attiecīgajā brīdī īstenotu finansējuma sniegšanu konkrētajam projektam;

II. Konstatētās problēmas un veicamie pasākumi

39. uzsver savas bažas attiecībā uz joprojām pastāvošajiem draudiem ES budžetam, kuri saistīti gan ar noteikumu neievērošanu (ar krāpšanu nesaistīti pārkāpumi), gan tīšiem pārkāpumiem un noziedzīgiem nodarījumiem (proti, krāpšanu); pieprasa uzlabot sadarbību starp dalībvalstīm un Komisiju, lai nodrošinātu atbilstīgus un pienācīgus pasākumus un instrumentus ar krāpšanu nesaistītu pārkāpumu nepieļaušanai un novēršanai un krāpšanas apkarošanai;

40. uzsver, ka situācija, kad dalībvalstis savlaicīgi nesniedz datus vai nesniedz precīzus datus, atkārtojas vairākus gadus; atkārtoti pauž bažas par to, ka joprojām atšķiras dažādu dalībvalstu pieeja attiecībā uz krāpniecisku un ar krāpšanu nesaistītu pārkāpumu konstatēšanu un ziņošanu par tiem, cita starpā tādās jomās kā kohēzijas politika un lauksaimniecība, un ka dažos gadījumos, piemērojot tiesisko regulējumu, vērojama atšķirīga interpretācija; norāda, ka minētais rada šķēršļus salīdzinājuma un objektīva novērtējuma veikšanai, kā arī kavē Parlamentu, Komisiju un OLAF attiecībā uz ieteikumu sniegšanu; aicina Komisiju izstrādāt vienotas pamatnostādnes un norādes, lai samazinātu ievērojamās atšķirības starp dažādajām dalībvalstu pieejām, un vienotu un visaptverošu datu bāzi par faktiski izdarītajiem pārkāpumiem un veiktajiem pasākumiem, tostarp tādos krāpšanas un korupcijas gadījumos, kuros iesaistīti civildienesta ierēdņi, tādējādi sniedzot gan iestādēm, gan iedzīvotājiem uzticamus, salīdzināmus un centralizētus datus par efektīvu koriģējošo pasākumu veikšanu un par objektīvu novērtējumu attiecībā uz pārkāpumu faktisko nevis šķietamo smagumu, kā arī par atbildīgajām personām;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

41. ņem vērā, ka ieteikumi, kurus Komisija 2012. gadā sniedza dalībvalstīm un kuru īstenošanas statuss ir norādīts Komisijas 2013. gada ziņojumā, jo īpaši par krāpšanas apkarošanas koordinācijas dienestiem, vienotiem noteikumiem attiecībā uz krāpšanu, publiskā iepirkuma reformu, reģistrētajiem krāpnieciskajiem pārkāpumiem un pārbaūžu un kontroles sistēmām un riska novērtējumu, kopumā bija atbilstīgi, un pauž nožēlu, ka dažas problēmas netika pilnībā ņemtas vērā; piemēram, norāda uz to, ka ne visas dalībvalstis uzsāka sagatavošanās darbus 2014.–2020. gada daudzgadu finanšu shēmas (DFS) un tās noteikumu par krāpšanas novēršanu īstenošanai; aicina dalībvalstis īstenot Komisijas 2012. gada ieteikumus, nodrošināt, ka pilnībā tiek īstenoti ieteikumi, ko Komisija tām sniegusi savā 2011. gada ziņojumā, kā arī 2013. gada ziņojumā, un sniegt argumentētu skaidrojumu gadījumos, kad tās nespēj veikt turpmākus pasākumus saskaņā ar šiem ieteikumiem;

42. atzīst, ka ar krāpšanu nesaistītu pārkāpumu cēlonis bieži vien ir nepietiekama noteikumu pārzināšana, sarežģītas prasības un regulējums; norāda, ka ir nepieciešams laiks, lai grozījumus noteikumos par ieņēmumiem un izdevumiem, tostarp grozījumus, kas vērsti uz vienkāršošanu, pieņemtu iestādes, kas atbildīgas par šo noteikumu pienācīgu īstenošanu; šajā sakarībā mudina dalībvalstis un Komisiju uzlabot tiesiskā regulējuma interpretēšanu un tā stingru piemērošanu, īstenot mērķtiecīgus un savlaicīgus pasākumus, lai stiprinātu administratīvo kapacitāti gan valsts pārvaldes iestādēs, gan ieinteresēto personu vidū, tostarp pilsoniskās sabiedrības organizācijās, cita starpā izmantojot vadlīnijas un apmācību un izstrādājot sistēmas kvalificētu un zinošu darbinieku noturēšanai; aicina ES iestādes un dalībvalstis veikt termiņa vispusposma novērtējumu, lai noskaidrotu, vai jaunā kohēzijas politiku reglamentējošā sistēma papildus novērš un samazina pārkāpumu risku, un lai izvērtētu iespēju uzlabot spēkā esošo noteikumu vienkāršošanu;

43. uzskata, ka būtu jāatbalsta dalībvalstis, kuras pašas konstatē pārkāpumus, tostarp krāpšanas gadījumus, un ziņo par tiem, un tās būtu jāmudina turpināt savu ziņošanas un pārvaldības sistēmu uzlabošanu; pauž bažas par Komisijas nespēju noteikt, vai dažu dalībvalstu konstatētais pārkāpumu un krāpšanas gadījumu zemais skaits un lielā atšķirība starp to gadījumu skaitu, par kuriem ziņots dažādos gados, ir saistīts ar šo dalībvalstu kontroles sistēmu neefektivitāti;

44. pauž nožēlu par to, ka tikai dažas dalībvalstis piešķir atbilstīgus līdzekļus krāpšanas apkarošanai, un uzskata par nepieņemamu to, ka krāpniecisku pārkāpumu gadījumos dažas dalībvalstis tikai piemēro koriģējošus pasākumus, nesākot iespējamu noziedzīgu nodarījumu izmeklēšanu un sankciju piemērošanu atbildīgajām personām, un tādējādi nespēj pienācīgi aizsargāt nedz ES, nedz individuālo nodokļu maksātāju finansiālās intereses; norāda, ka dalībvalstu sniegtie statistikas dati par krimināllietām un to iznākumiem ir nepilnīgi, tādēļ ir grūti novērtēt krāpšanas gadījumu izmeklēšanas un kriminālvajāšanas procedūru efektivitāti dalībvalstīs; tādēļ uzskata, ka tādu lēmumu pieņemšana, ar kuriem ES līmenī tiek noteikta kriminālatbildība, un Eiropas Prokuratūras izveide, lai uzsāktu un koordinētu šādu pārkāpumu izmeklēšanu, radīs spēcīgu stimulu atturēties no nelikumīgu darbību veikšanas, kā arī ievērot atbilstīgu procedūru, lai uzsāktu vajāšanu un piemērotu sodu par koruptīvu vai kriminālsodāmu rīcību, kas kaitē ES finansiālajām interesēm;

45. uzskata, ka efektīvi cīnīties pret korupciju ir iespējams, ievērojot krimināltiesiskos pasākumus un papildinot tos ar citiem pasākumiem, piemēram, uzlabojot pārredzamību un pārskatatbildību; tādēļ prasa dalībvalstīm apliecināt stingru politisko gribu attiecībā uz korupcijas efektīvu apkarošanu gan valstu, gan ES līmenī, pieņemot efektīvus tiesību aktus korupcijas apkarošanas jomā un īstenojot pašreizējos priekšlikumus ES līmenī, un aicina iedzīvotājus neatlaidīgi izdarīt spiedienu uz valdībām, lai tās aktīvi īstenotu mērķtiecīgu korupcijas novēršanas politiku;

46. atzinīgi vērtē pirmo ES pretkorupcijas ziņojumu, kas publicēts 2014. gada februārī un ir vērtīgs instruments korupcijas apkarošanas centienu uzraudzībai un izvērtēšanai, un atkārtoti norāda, ka minētajā ziņojumā uzsvērts — pašreizējās labās prakses apmaiņas veicināšanai ir īpaša nozīme; atzinīgi vērtē arī Komisijas paziņojumu "Korupcijas apkarošana Eiropas Savienībā" (COM(2011)0308), kurā izvērtēti pasākumi, kas vajadzīgi, lai uzlabotu esošo pretkorupcijas instrumentu īstenošanu, un ierosināti veidi, kā vairākās iekšpolitikas un ārpolitikas jomās integrēt spēcīgākus pretkorupcijas apsvērumus; tomēr norāda, ka ir svarīgi pretkorupcijas ziņojuma darbības jomu attiecināt arī uz pārrobežu un ES līmeņa korupcijas elementu un to pasākumu izvērtējumu, kas veikti, lai vēl vairāk uzlabotu ES iestāžu integritāti, un uzsver, ka ir vajadzīga visaptveroša un saskaņota pretkorupcijas stratēģija, kas ietvertu visas ES politikas jomas un kas cita starpā pievērštos pirmajā ES pretkorupcijas ziņojumā paustajām bažām; prasa Komisijai ziņot Parlamentam un Padomei par to, kā ES iestādes īsteno savu iekšējo korupcijas apkarošanas politiku, tostarp Komisijas saistības, kas izriet no ANO Pretkorupcijas konvencijas;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

47. uzsver, ka ir nepieciešama strukturēta koordinācija starp pārvaldes iestādēm un krāpšanas apkarošanas struktūrām, un to, cik svarīgi ir nodrošināt labākās prakses koordinēšanu un apmaiņu starp dalībvalstīm un dažādām pārvaldēm vienā dalībvalstī, lai pēc iespējas vienādotu pieeju krāpšanas apkarošanai; aicina Komisiju izstrādāt mehānismu informācijas apmaiņai starp valstu kompetentajām iestādēm, lai varētu savstarpēji salīdzināt grāmatvedības uzskaiti par darījumiem starp divām vai vairākām dalībvalstīm ar mērķi palīdzēt konstatēt visus pārrobežu krāpšanas gadījumus saistībā ar jauno DFS 2014.–2020. gadam, ņemot vērā Eiropas strukturālo un investīciju fondu makrokatēriju (Eiropas Sociālais fonds — ESF; Eiropas Reģionālās attīstības fonds — ERAF; Kohēzijas fonds — KF; Eiropas Lauksaimniecības fonds lauku attīstībai — ELFLA; Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonds — EJZF), lai nodrošinātu horizontālu pieeju Eiropas Savienības finansiālo interešu aizsardzībai;

48. uzsver, ka lielāka pārredzamība, kas ļauj veikt atbilstošu pārbaudi, ir noteicošā krāpšanas shēmu atklāšanā; atgādina, ka iepriekšējos gados Parlaments mudināja Komisiju rīkoties, lai nodrošinātu vienuviet pieejamu pilnīgu informāciju par pārredzamību attiecībā uz visiem ES līdzekļu labumguvējiem no visām dalībvalstīm, vienā Komisijas vietnē publicējot ziņas par visiem labumguvējiem, neatkarīgi no līdzekļu pārvaldītāja un pamatojoties uz tās informācijas standarta kategorijām, kas visām dalībvalstīm jāsniedz vismaz vienā no Savienības darba valodām; aicina dalībvalstis sadarboties ar Komisiju un sniegt tai pilnīgu un uzticamu informāciju par dalībvalstu pārvaldīto ES līdzekļu labumguvējiem; pauž nožēlu, ka šis pasākums nav īstenots, un aicina Komisiju to steidzami īstenot; pauž nožēlu, ka Komisija nav ņēmusi vērā šo atkārtoti pausto prasību;

49. aicina Komisiju veicināt atbilstīgu tiesību aktu pieņemšanu attiecībā uz ziņotāju aizsardzību, piekļuvi informācijai un lobēšanas darbību pārredzamību, jo šādi tiesību akti ir vajadzīgi, lai nodrošinātu civilo kontroli pār valdībām un ES iestādēm un to darbību sabiedrisku kontroli, un izmantot ES finansējumu, lai atbalstītu neatkarīgu organizāciju darbu minētajā jomā, cita starpā ieviešot finanšu atbalstu pārrobežu pētnieciskajai žurnālistikai;

50. mudina Komisiju arī turpmāk stiprināt savu uzraudzības lomu attiecībā uz ES budžeta izdevumiem, izmantojot revīzijas, kontroles un pārbaudes darbības, novēršanas darbību plānus un brīdinājuma vēstules pirms maksājumu pieprasījumu iesniegšanas; aicina dalībvalstis un to iestādes pastiprināt centienus un izmantot savu potenciālu, lai konstatētu un labotu kļūdas, pirms Komisijai tiek pieprasīta kompensācija, pilnībā izmantojot tām pieejamo informāciju; šajā sakarībā uzsvēr preventīvo pasākumu īpašo nozīmi nelikumīgu izmaksu novēršanā, tādejādi novēršot nepieciešamību pēc turpmākām darbībām izšķērdēto līdzekļu atgūšanai;

51. atzinīgi vērtē publisko iepirkumu reglamentējošo direktīvu un koncesijas līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu reglamentējošās direktīvas pieņemšanu un to, ka desmit dalībvalstis jau ir ieviesušas īpašus pasākumus vai to kopumu publiskā iepirkuma jomā, lai mazinātu korupciju un uzlabotu pārvaldības, kontroles un revīzijas sistēmu pārredzamību un efektivitāti; aicina Komisiju sākt publiskā iepirkuma noteikumu īstenošanu, lai sniegtu dalībvalstīm nepieciešamo atbalstu, sniedzot norādes un nodrošinot labākās prakses apmaiņu un apmācību; aicina Komisiju nepārtraukti un objektīvi uzraudzīt to, vai dalībvalstis ievēro spēkā esošās direktīvas, un nepieciešamības gadījumā uzsākt pienākumu neizpildes procedūras;

52. norāda, ka pārkāpumu un ar publiskā iepirkuma noteikumu neievērošanu saistīto krāpniecisku gadījumu skaits joprojām ir augsts; aicina dalībvalstis valsts tiesību aktos steidzami transponēt nesen pieņemto Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 26. februāra Direktīvu 2014/24/ES par publisko iepirkumu⁽¹⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 26. februāra Direktīvu 2014/25/ES par iepirkumu, ko īsteno subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs⁽²⁾, un Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 26. februāra Direktīvu 2014/23/ES par koncesijas līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu⁽³⁾, lai turpmāk mazinātu pārkāpumu un krāpniecisku gadījumu risku;

53. atzinīgi vērtē kompetences centra izveidi administratīvās kapacitātes uzlabošanai, lai sniegtu atbalstu valsts pārvaldes iestādēm, kas atbildīgas par ERAF un Kohēzijas fonda pārvaldību un kompetences centra izstrādātā publiskā iepirkuma rīcības plāna īstenošanu sadarbībā ar atbildīgajiem Komisijas dienestiem; tomēr prasa Komisijai ziņot par konkrētiem rezultātiem, kas līdz šim sasniegti, īstenojot centra darbības un iepriekš minēto rīcības plānu;

⁽¹⁾ OV L 94, 28.3.2014., 65. lpp.

⁽²⁾ OV L 94, 28.3.2014., 243. lpp.

⁽³⁾ OV L 94, 28.3.2014., 1. lpp.

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

54. mudina Komisiju arī turpmāk īstenot tās stingro politiku attiecībā uz maksājumu pārtraukšanu un apturēšanu;

55. atzinīgi vērtē ziņojumu par Komisijas krāpšanas apkarošanas stratēģijas (CAFS) īstenošanu un dalībvalstu vadošajām iestādēm sniegtās norādes par attiecīgo krāpšanas apkarošanas noteikumu īstenošanu; tomēr uzstāj, ka deleģētajos un īstenošanas aktos, kuri attiecas uz Eiropas struktūrfondiem un ieguldījumu fondiem, Komisijai ir jāpieņem vienkāršotāki noteikumi, kas veicina efektīvu un lietderīgu apguvi, vienlaikus nodrošinot, ka minētie deleģētie un īstenošanas akti neapdraud krāpšanas apkarošanas līmeni;

56. atzinīgi vērtē to, ka dalībvalstīs ir izveidoti krāpšanas apkarošanas koordinācijas dienesti (AFCOS) kā prasīts jaunās OLAF regulas 3. panta 4. punktā, un to, ka Vācija ir atkārtoti apstiprinājusi sadarbības nolīgumu ar OLAF; norāda, ka AFCOS mērķis ir veicināt efektīvu sadarbību un informācijas apmaiņu ar OLAF, un prasa, lai dalībvalstis, kuras vēl nav izveidojušas AFCOS, tos izveidotu bez turpmākas kavēšanās; vēlas, lai AFCOS palīdzētu veicināt uzlabojumus ziņošanā par pārkāpumiem un sniegtu savu ieguldījumu saistībā ar attiecīgo ES aktu līdzsvarotu interpretāciju; tomēr pauž bažas par ievērojamajām atšķirībām, kas jau tagad pastāv starp dažādajiem dalībvalstīs izveidotajiem AFCOS darbību, uzdevumu un pilnvaru, kā arī piešķirto cilvēkresursu ziņā; atzīst, ka Regulā (ES, Euratom) Nr. 883/2013 nav sīki paredzētas AFCOS pilnvaras, institucionālā sistēma un uzdevumi, bet uzskata, ka tādi AFCOS, kas darbojas neatkarīgi un kam ir visaptverošas pilnvaras, tostarp pilnvaras veikt izmeklēšanu, ir standarts, kas jānosaka visām dalībvalstīm;

57. ņem vērā Komisijas ziņojumu par programmas "Hercule II" rezultātiem; ņem vērā, ka 2013. gadā "Hercule II" budžets salīdzinājumā ar 2012. gadu tika samazināts līdz EUR 14 miljoniem saistību apropriācijās un EUR 9,9 miljoniem maksājumu apropriācijās, un tas sarežģīja 2013. gada un iepriekšējo gadu finansiālo saistību nodrošināšanu; ar gandarījumu konstatē, ka dalībvalstis aizvien vairāk interesējas par darbībām saistībā ar "Hercule II", par ko liecina tas, ka arvien vairāk pieaug uzaicinājumos iesniegt priekšlikumus saņemto pieteikumu skaits; atzinīgi vērtē, piemēram, Vācijas, Spānijas un Rumānijas rezultātus 2013. gadā, kas gūti, pateicoties tāda ļoti attīstīta un starptautiski saderīga tehniskā aprīkojuma izmantošanai, kura iegāde veikta saistībā ar programmu;

58. atzinīgi vērtē to, ka tika pieņemta regula, ar ko izveido programma "Hercule III" 2014.–2020. gadam un ar kuru paredz iespēju attiecībā uz tehniskās palīdzības dotācijām maksimālo līdzfinansējuma daļu palielināt līdz 80 % un — pienācīgi pamatotos izņēmuma gadījumos — līdz 90 % no attaisnojamajām izmaksām, nevis piemērot maksimālo likmi 50 % apmērā saskaņā ar "Hercule II" lēmumu; norāda, ka 2014. gadā tika sekmīgi izsludināts pirmais uzaicinājums iesniegt priekšlikumus; tomēr pauž bažas par to, ka programmu jau tagad ievērojami skar nenomaksāto maksājumu problēma, kas var radīt negatīvas sekas finansētajiem un turpmākajiem projektiem; atkārtoti uzsver pienācīgi izveidotu finanšu instrumentu, piemēram, programmas Perikls 2020 un "Hercule III", nozīmi cīņā pret nelikumīgām darbībām, kas apdraud Savienības resursus;

59. atzinīgi vērtē daudzus tādu kopīgo muitas operāciju (JCO) sekmīgos rezultātus, kurās OLAF un dalībvalstis sadarbojas ar dažādiem trešo valstu dienestiem, papildus saņemot Nodokļu politikas un muitas savienības ĢD, Eiropola un FRONTEX aktīvu atbalstu, un kurās cita starpā tika konfiscēti 68 miljoni kontrabandas cigarešu, 124 kg kokaīna un 140 000 litru dīzeļdegvielas;

60. norāda, ka 2013. gadā OLAF sniedza 353 ieteikumus, lai attiecīgās ES iestādes, struktūras, biroji, aģentūras vai valstu kompetentās iestādes veiktu administratīvos, disciplināros, finanšu vai tiesvedības pasākumus, un ka tika ieteikts atgūt aptuveni EUR 402,8 miljonus; pauž bažas, ka apsūdzības uzrādīšanas līmenis saistībā ar OLAF sniegtajiem juridiskajiem ieteikumiem par 2006.–2013. gadu ir tikai aptuveni 54 %; pauž bažas par to, ka zemais apsūdzības uzrādīšanas līmenis arī rada negatīvu iespaidu par OLAF veiktās izmeklēšanas rezultātu kvalitāti un izmantojamību; aicina Komisiju steidzami uzlabot OLAF efektivitāti; uzskata, ka ir ļoti svarīgi, lai Uzraudzības komiteja pilnīgi un atbilstīgi uzraudzītu OLAF darbību (neiejaucoties notiekošajā izmeklēšanas darbā), un tādejā mudina Komisiju un OLAF uzlabot pašreizējo situāciju, kad Uzraudzības komiteja nespēj īstenot tās uzdevumu; pauž nožēlu arī par to, ka nav pieejama informācija par notiesāšanas rādītājiem lietās, kas saistītas ar noziedzīgiem nodarījumiem pret Savienības budžetu;

Trešdiena, 2015. gada 11. marta

III. Izmeklēšana un OLAF loma

61. ņem vērā — pamatojoties uz OLAF sniegto informāciju, 2013. gadā tas saņēma vislielāko līdz šim reģistrēto informācijas apjomu un sniedza nepieredzēti daudz ieteikumu; norāda, ka ir mainījusies arī ienākošās informācijas un sniegto ieteikumu uzskaites metode; prasa Uzraudzības komitejai analizēt šo datu izmaiņu ietekmi un OLAF sniegto ieteikumu kvalitāti;

62. aicina OLAF Uzraudzības komiteju informēt Parlamentu par OLAF izmeklēšanu ilgumu un tam piemērojamo aprēķināšanas metodi, kura tika mainīta 2012. gadā; norāda, ka šīs izmaiņas var mākslīgi samazināt izmeklēšanu šķietamo ilgumu; prasa Uzraudzības komitejai rūpīgi analizēt OLAF sniegtās informācijas kvalitāti, tostarp veikt iestādēm sniegto ziņojumu analīzi;

63. ņem vērā, ka OLAF un Uzraudzības komiteja ir pieņēmusi jaunu savstarpējā darba kārtību, un prasa ātri atrisināt atlikušos jautājumus starp abām minētajām iestādēm;

o

o o

64. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Eiropas Savienības Tiesai, Revīzijas palātai, OLAF Uzraudzības komitejai un OLAF.
